

καθίζω

καθίζω, ρ. [<αρχ. καθίζω], καθίζω. **1.** βάζω ή βοηθώ κάποιον να καθίσει σε μια ορισμένη θέση: «αφού μας κάθισαν στο τραπέζι, άρχισαν να φέρνουν τα φαγητά». **2.** κάθομαι: «κάθε τόσο καθίζει σε μια άκρη για να ξεκουραστεί». **3.** (για εδάφη) παθαίνω καθίζηση, υποχωρώ, κάθομαι: «το σπίτι κάθισε επικίνδυνα || ο δρόμος κάθισε σε πολλά σημεία». **4.** (για πλοία, σκάφη) προσαράζω: «τα πιο πολλά πλεούμενα που περνούν από κείνα τα νερά καθίζουν, γιατί υπάρχουν πολλά αβαθή»· βλ. και λ. [κάθομαι](#). (Ακολουθούν 24 φρ.).

- θα σε καθίσω στο σκαμνί, βλ. λ. σκαμνί·
- καθίζω τη βάρκα, βλ. λ. βάρκα·
- καθίζω το καράβι, βλ. λ. καράβι·
- καθίζω το πλοίο, βλ. λ. πλοίο·
- της τον κάθισα (ενν. τον πούτσο, τον ψώλο, την πούτσα, την ψωλή, το πέος, το καυλί), της επέβαλλα τη σεξουαλική πράξη: «με παίδεψε πολύ αυτή η γυναίκα, αλλά στο τέλος της τον κάθισα»·
- τον ακάλεστο στο γάμο κάτω κάτω τον καθίζουν, βλ. λ. [ακάλεστος](#)·
- τον κάθισα στην καρέκλα, βλ. λ. [καρέκλα](#)·
- τον κάθισα στο εδώλιο, βλ. λ. εδώλιο·
- τον κάθισα στο σκαμνί, βλ. λ. σκαμνί·
- του κάθισα ένα ζίλι, βλ. λ. ζίλι·
- του κάθισα ένα κοκονίδι, βλ. λ. [κοκονίδι](#)·
- του κάθισα ένα μπάτσο ή του κάθισα μια μπάτσα, βλ. λ. [μπάτσος](#)·
- του κάθισα ένα σκαμπίλι, βλ. λ. [σκαμπίλι](#)¹·
- του κάθισα ένα φούσκο, βλ. λ. [φούσκος](#)·
- του κάθισα ένα χαστούκι, βλ. λ. [χαστούκι](#)·
- του κάθισα έναν κλότσο, βλ. λ. [κλότσος](#)·
- του κάθισα μια γροθιά, βλ. λ. [γροθιά](#)·
- του κάθισα μια καρεκλιά, βλ. λ. [καρεκλιά](#)·
- του κάθισα μια καρπαζιά, βλ. λ. [καρπαζιά](#)·
- του κάθισα μια κατραπακιά, βλ. λ. [κατραπακιά](#)·
- του κάθισα μια κλοτσιά, βλ. λ. [κλοτσιά](#)·
- του κάθισα μια μπουνιά, βλ. λ. [μπουνιά](#)·

- του κάθισα μια σφαλιάρα, βλ. λ. σφαλιάρα·

- του κάθισα μια φάπα, βλ. λ. φάπα·

- του την κάθισα (ενν. τη γροθιά, την μπάτσα, την μπουνιά, τη σφαλιάρα, την κατραπακιά), τον χτύπησα, τον έδειρα: «αφού δεν έπαιρνε από λόγια, του την κάθισα κι εγώ και να δεις για πότε ησύχασε». Σχεδόν πάντοτε ακολουθεί ταυτόχρονη χειρονομία, που δείχνει τον τρόπο με τον οποίο ο ομιλητής κατάφερε το χτύπημα·

- του το κάθισα (ενν. το κοκονίδι, το σκαμπίλι, το φούσκο) τον χτύπησα, τον έδειρα. Σχεδόν πάντοτε ακολουθεί ταυτόχρονη χειρονομία, που δείχνει τον τρόπο με τον οποίο ο ομιλητής κατάφερε το χτύπημα·

- του τον κάθισα (ενν. τον κλότσο, το γρόθο) τον χτύπησα, τον έδειρα. Σχεδόν πάντοτε ακολουθεί ταυτόχρονη χειρονομία, που δείχνει τον τρόπο με τον οποίο ο ομιλητής κατάφερε το χτύπημα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας